

Politik Bilim

Üniversitedeki Sessizlik Üzerine...

Aykut Göker

<http://www.inovasyon.org>; hagoker@ttmail.com

Son üç ay içinde, kamu yönetimi yeniden yapılandırılırken bilim, teknoloji ve sanayi işlerinin devlet katındaki yönetim tarzı da, ilgili kurumlarıyla birlikte bütünüyle değişti. Birçoğumuz, bu değişiklikleri iyi karşılamadık; tepkilerimizi de çoğu kez, eşimize, dostumuza söyledik; karşılıklı yakındık. Çok yakındığımız konulardan biri de, yapılan değişikliklerle doğrudan ilgili çevrelerin, 'tepkisiz kalmaları' demeyeyim de, 'yeterince' tepki göstermemeleri olmuştur.

Örneğin, sanayi bakanlığı kökten değişmiş; sâdece sanayiden değil, ülkenin biliminden, teknolojisinden, ARGE ve yenilik faaliyetlerinden ve bu faaliyetlerin desteklenmesinden de sorumlu kılınmış. Bu işler TÜBİTAK'ın görev alanından çıkarılmış; bakanlığa verilmiş... Bir zamanların bu saygın bilim kurumu bilim dünyasından soyutlanmış olarak bakanlığın emir-komuta zincirine bağlanıvermiş...

Bu durum, örneğin sanayi çevrelerini yakından ilgilendirmez mi? Bu çevrelerin önde gelen temsilcileri, yıllardır, yenilikçi olabilmekten, ARGE'ye yönelmekten, yeni ürünler geliştirerek dünya pazarlarında sağlam bir yer edinebilmekten söz etmiyorlar mıydı? İçlerinde pek çok seçkin insan var; onlar ülkemizin teknolojide söz sahibi olabilmesi için bilimde de belli bir varlık göstermesi gerektiğini bilmezler mi? Elbette bilirler. O hâlde, bu değişiklikler, kendi yenilikçi söylemleri ve o çerçevede, devletten beklentileri açısından iyi mi olmuştur; kötü mü?

Siz, sanayi çevrelerinden, örgütlerinden, yeni yapılanmayı beğenmişlerse, bunu desteklediklerini; beğenmedilerse ne olması gerektiğini de gösteren ciddi bir tepki geldiğine tanık oldunuz mu? Haydi sanayi çevrelerini bir yana bırakalım, ya üniversite çevrelerinden?

Öyle ya, TÜBİTAK ve TÜBA'nın, üniversitelerimizce üzerlerine titrenen kurumlar olmaları gerekmez miydi? Gelin görün ki, bu iki kurum yerle bir edilirken üniversiteden de kamuoyunda ses getirecek bir tepki gelmiyor. Asıl merak ettiğim, göreve getiriliş biçimleri siyasî iktidara fikren yakınlıklarının kanıtı olan belli rektörlerden de hiç çıt çıkmaması... Sizce de bu biraz tuhaf değil mi? Oysa bu icraatı onların beğeniyor olmaları gerekir; e beğeniyorsanız, baktınız en azından bir kısım çevrelerde bu düzenlemeler konusunda derin endişeler var; bilim insanları olarak yapılanların hiç de fena şeyler olmadığını anlatmanız; kamuoyunu irşâd etmeniz gerekmez miydi?

Sözün kısası üniversitede beğenen de beğenmeyen de suskun... Diyelim ki, beğenmeyenlerin bir kısmı, başına taş düşer korkusuyla sessiz. Korkmak insan hâlidir; anlarım. Bir kısmıysa 'bu da geçer yahu' havasında sessizce ve mütevekkil bekler ya da, 'gelen ağam giden paşam' havasında işine bakıyordur; ne de olsa ülkemizin insanlarıdır, onları da anlarım. Bir kısım insan da, içi içini yiyordur ama, kendisini ifade edebileceği, umutlarını bağlayabileceği, birlikte hareket edebileceği bir örgütü olmadığı için sessizdir; onları da çok iyi anlarım. Ama, iktidarın yandaşı olup da, yapılanları beğendiği hâlde, sesini çıkarmayanları zor anlarım.

Ya gazetede okudum ya da bir dost anlattı; hatırlayamayacağım, çünkü Ankara'da çok sık karşılaştığımız bir durumdur. Bindiği taksinin şöförü demiş ki, "*Ya ağabey, bu Melih Gökçek, neredeyse iki Ankaralı'dan birinin oyunu almadı mı? Şimdi ya sen o adama oy verdin ya da ben... Ama bugüne dek, benim arabama binen bir Allah'ın kulu Gökçek'e oy verdim demedi.*"

Söylediğim gibi, Ankara'da yaşayanlar bu tür konuşmalarla çok sık karşılaşır. Ne hikmetse pek çok kişi, ortak zeminlerde, Gökçek'e ya da AKP'ye oy verdiğini söyleyemiyor. Ama asla korkudan değil... Tıpkı bunun gibi, yandaş rektör ya da üniversite mensuplarının beğenilerini yüksek sesle

söyleyememeleri de korkudan olmasa gerek. Peki neden? Yoksa ortada utandıkları bir durumları mı var?

CBT. 07 Ekim 2011